

Súd: Okresný súd Malacký
Spisová značka: 8P/319/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1616209124
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kralovičová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2018:1616209124.7

Uznesenie

Okresný súd Malacký, sudkyňou JUDr. Andreou Kralovičovou, vo veci starostlivosti súdu o maloletú S. K., nar. XX.XX.XXXX., št. prísl. SR, dieťa umiestnené v Reedukačnom centre D. V., so sídlom D. V., W. ul. č. X, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Malacký, Záhorácka ul. č. 2942/60A, dieťa rodičov Q. K., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, trvale bytom D., F. ul. č. XXX/XXX, t. č. V., D. ul. XXXX/XX a Q. K., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, trvale bytom Obec D., za účasti Okresného prokurátora v Malackách, o návrhu matky na zrušenie ústavnej starostlivosti, takto

rozhodol:

Súd zrušuje zverenie maloletej S. K., nar. XX.XX.XXXX, do ústavnej starostlivosti.

Týmto rozhodnutím sa mení rozsudok tunajšieho súdu č. 8P 57/2015-61 zo dňa 01.10.2015 v časti výroku o zverení maloletej S. do ústavnej starostlivosti a o výživnom.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 02.11.2016 sa matka domáhala zrušenia ústavnej starostlivosti nariadenej nad maloletým dieťaťom, ktorá sa vykonáva v Reedukačnom centre D. V.. Matka uviedla, že podľa jej názoru odlúčenie od rodiny na maloletú zle vplýva, táto niekoľkokrát utiekla z reedukačného centra a vrátila sa domov, matke sa v rámci telefonického kontaktu sťažuje a plače, že jej v zariadení nie je dobre a chce byť doma, pričom dala prísľub, že svoje správanie zlepší, pokiaľ bude prepustená domov. Maloletá je podľa vyjadrenia matky ochotná po prepustení zo zariadenia chodiť do práce, nakoľko má ukončenú povinnú školskú dochádzku a o ďalšie štúdium nemá záujem.

Matka v priebehu konania uviedla, že býva u svojej najstaršej dcéry Q., u ktorej by mohla bývať aj maloletá S.. Matka podľa svojho vyjadrenia má vedomosť o tom, že maloletá nemá dobré hodnotenie z reedukačného centra. Myslí si však, že maloletú S. zvládne, pričom táto v júni dosiahne vek osemnásť rokov.

2. Na pojednávanie vo veci nariadené na deň 27.03.2018 sa nedostavil otec maloletej napriek tomu, že bol o termíne pojednávania písomne upovedomený dňa 21.03.2018, pričom svoju neúčast' neospravedlnil. Preto súd v zmysle ustanovenia § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) s poukazom na ustanovenie § 31 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti za súčasného rešpektovania ústavne garantovaných práv ostatných účastníkov konania (článok 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky).

3. Zástupca kolízneho opatrovníka maloletého dieťaťa uviedol, že maloletá Helena sa v súčasnosti nachádza v reedukačnom zariadení. Uviedol, že maloletá reedukačný proces narúša nestálymi útekmi, a teda nemá význam v ňom naďalej pokračovať. Vzhľadom na to, že matka aj maloletá S. súhlasia so zrušením ústavnej starostlivosti, s poukazom na vek maloletej, zástupca kolízneho opatrovníka vyjadril súhlas s návrhom matky aj napriek neúspechu v reedukačnom procese maloletej.

4. Zástupca Okresného prokurátora v Malackách uviedol, že maloletá S. je t. č. v prvom ročníku štúdia na strednej škole, avšak štúdium absolútne neguje. Uviedol, že daná situácia nevedí ani matke, a teda je zrejmé, že ani maloletej ani matke nezáleží na vzdelaní dieťaťa, nevedí im, že vzhľadom k základnému vzdelaniu bude maloletá S. môcť vykonávať iba nekvalifikované práce. Vzhľadom k predloženým správam, postojú matky a maloletej S. ako aj veku dieťaťa zástupca Okresného prokurátora v Malackách súhlasil so zrušením ústavnej starostlivosti, keďže sa nedá predpokladať, že by maloletá mala záujem pokračovať v štúdiu.

5. Súd vykonal dokazovanie vypočutím matky maloletej, zástupcu kolízneho opatrovníka, zástupcu Okresného prokurátora v Malackách, oboznámil sa s obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. 8P/57/2015, správami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky, správami Reedukačného centra D. V. ako aj ostatným obsahom spisového materiálu a zistil, že a zistil, že rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 8P/561/2008 zo dňa 22.09.2009, boli na čas do právoplatnosti rozsudku o rozvedení manželstva upravené práva a povinnosti rodičov k maloletej S. a jej súrodencom (v tom čase maloletým - Q., nar. XX.XX.XXXX, F., nar. XX.XX.XXXX, P., nar. XX.XX.XXXX) tak, že maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky a otec zaviazaný prispievať na výživu každého z detí vo výške 30% zo sumy životného minima pre nepľnoleté nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona v danom čase mesačne. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 09.10.2009.

Manželstvo rodičov maloletej bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 6C/582/2008 zo dňa 09.06.2010, právoplatným dňa 29.07.2010, ktorým súd zároveň upravil práva a povinnosti rodičov k maloletým deťom účastníkov (vrátane maloletej S.) tak, že maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal prispievať na výživu každého z detí výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima pre nepľnoleté nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona v danom čase mesačne.

Tunajší súd trestným rozkazom č. k. 1T/105/2012 zo dňa 03.09.2012, právoplatným dňa 26.09.2012, uznal matku maloletej za vinnú z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a odsúdil ju k trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom, skúšobnou dobou v trvaní 12 mesiacov. Dôvodom pre uznanie viny matky bola skutočnosť, že táto umožnila svojim maloletým dcéram P. a S. K. viesť príživný život bez plnenia si povinnej školskej dochádzky, na ktorú riadne nedohliadala (v dôsledku čoho maloleté deti v školskom roku 2011/2012 bezdôvodne nechodili na vyučovanie; maloletá P. vymeškala celkovo 871 neospravedlnených hodín a maloletá S. vymeškala celkovo 502 neospravedlnených hodín).

Tunajší súd rozsudkom č. k. 8P/181/2013, právoplatným dňa 13.03.2014 dočasne odňal maloletú S. z osobnej starostlivosti rodičov a nariadil jej pobyt v Reedukačnom centre H. na dobu 6 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia. Predmetným rozsudkom súd odňal zo starostlivosti rodičov aj staršiu sestru maloletej S. - maloletú P., ktorej nariadil pobyt v Reedukačnom centre C.. Dôvodom dočasného odňatia maloletých detí zo starostlivosti rodičov bolo dlhodobé neplnenie si povinnej školskej dochádzky zo strany maloletých detí a nezáujem rodičov na zabezpečení jej plnenia.

Tunajší súd trestným rozkazom č. k. 3T/100/2013 zo dňa 15.08.2013, právoplatným dňa 31.08.2013, uznal matku maloletej za vinnú opätovne z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a odsúdil je preto k trestu povinnej práce vo výmere 250 hodín. Dôvodom pre odsúdenie matky bola skutočnosť, že matka nezabezpečila riadne plnenie povinnej školskej dochádzky svojich dcér (v dôsledku čoho maloletá P. vymeškala v období od septembra 2012 do konca januára 2013 celkovo 446 neospravedlnených hodín a maloletá S. vymeškala v období od októbra 2012 do konca januára 2013 celkovo 248 neospravedlnených hodín).

Tunajší súd predbežným opatrením č. k. 8P/433/2014-9 zo dňa 24.10.2014, právoplatným dňa 15.11.2014 predbežne zveril maloletú Helenu do starostlivosti Reedukačného centra H.; matke uložil povinnosť v lehote 5 dní od vykonateľnosti rozhodnutia odovzdať maloletú do uvedeného zariadenia. Dôvodom vydania predbežného opatrenia bola skutočnosť, že maloletá nerešpektuje svoju matku a odmieta chodiť do školy. V Reedukačnom centre H. navštevovala maloletá v školskom roku 2014/2015 šiesty ročník Základnej školy pri Reedukačnom centre v H., kde dosahovala takmer vo všetkých vyučovacích predmetoch pomerne dobré výsledky; týmto školským rokom ukončila povinnú školskú dochádzku. Dňom 01.09.2015 bola vzhľadom k jej veku preradená do Reedukačného centra pre mládež v D. V.

Rozsudkom č. k. 8P/57/2015-61 zo dňa 01.10.2015, právoplatným dňa 20.10.2016 v spojení s opravným uznesením č. k. 8P/57/2015-71 zo dňa 19.02.2016, tunajší súd zveril maloletú S. do ústavnej starostlivosti, ktorá sa vykonáva v Reedukačnom centre D. V., a každému z rodičov uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej S. výživným vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené

neplnoleté dieťa podľa osobitného zákona v danom čase mesačne. Dôvodom zverenia maloletej do ústavnej starostlivosti Reedukačného centra D. V. bola skutočnosť, že matka na maloletú výchovne nevlplyvala, k jej výchove pristupovala nezodpovedne, maloletá nemala vzor riadnej výchovy ani vo svojich starších súrodencoch; otec maloletej žil tŕlavým spôsobom života, nemal stále bydlisko ani zamestnanie.

6. Maloletá S. je v súčasnosti umiestnená v Reedukačnom centre D. V., počas pobytu v zariadení u nej došlo k viacnásobným útekom a súčasne sa maloletá niekoľkokrát nevrátila do zariadenia z prázdnin. Naposledy maloletá zo zariadenia ušla dňa 24.12.2017 v noci, pričom následne bola dňa 28.01.2018 zachytená a privezená späť do zariadenia. Vzhľadom na časté úteky dochádza dlhodobo k prerušovaniu reedukačného procesu u maloletej. V škole maloletá dosahuje slabé výsledky, nemá záujem o štúdium, na odbornom výcviku často odmieta pracovať, prvý ročník musí vzhľadom na vysoký počet vymeškaných hodín v minulom školskom roku opakovať, pracovné návyky má osvojené, avšak je u nej prítomná lenivosť, pohodlnosť, pracuje pod dohľadom, hygienické návyky má osvojené. Maloletá S. je zdravá, je v kontakte sa s matkou, ktorá ju bola v zariadení aj navštíviť.

Matka maloletej t. č. žije u svojej plnoletej dcéry Q. K., nar. XX.XX.XXXX.

Otec maloletej sa dlhodobo zdržiava na neznámom mieste.

7. Podľa § 44 ods. 1 Zákona o rodine, náhradnou starostlivosťou je viacero osobitne usporiadaných, na seba nadväzujúcich a vzájomne sa podmieňujúcich dočasných opatrení, ktoré nahrádzajú osobnú starostlivosť rodičov o maloleté dieťa v prípadoch, ak ju rodičia nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť.

8. Podľa § 44 ods. 2 Zákona o rodine, náhradná starostlivosť, na ktorej základe vznikajú vzťahy medzi maloletým dieťaťom a inou osobou, môže vzniknúť len rozhodnutím súdu a jej obsah tvoria práva a povinnosti vymedzené zákonom alebo súdnym rozhodnutím.

9. Podľa § 44 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o tom, ktorý zo spôsobov náhradnej starostlivosti zvolí, vždy prihliadne na záujme maloletého dieťaťa.

10. Podľa § 54 ods. 1 Zákona o rodine, náhradná osobná starostlivosť a pestúnska starostlivosť majú prednosť pred ústavnou starostlivosťou. Pred nariadením ústavnej starostlivosti je súd povinný vždy skúmať, či maloleté dieťa nemožno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti, a ak to nie je možné, do pestúnskej starostlivosti.

11. Podľa § 54 ods. 2 Zákona o rodine, súd môže nariadiť ústavnú starostlivosť len vtedy, ak je výchova dieťaťa vážne ohrozená alebo vážne narušená, nie je možné dieťa zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo pestúnskej starostlivosti a

a) dieťa je osvojiteľné a nie je možné ho zveriť do starostlivosti budúcich osvojiteľov alebo do starostlivosti fyzickej osoby podľa osobitného predpisu,

b) rodičia dieťaťa nežijú alebo im v starostlivosti o dieťa bráni závažná prekážka,

c) uložené výchovné opatrenie podľa § 37 ods. 3 nevedlo k náprave alebo

d) rodičia dieťaťa sú pozbavení výkonu rodičovských práv.

12. Podľa § 54 ods. 3 Zákona o rodine, za vážne ohrozenie alebo vážne narušenie výchovy maloletého dieťaťa sa nepovažujú nedostatočné bytové pomery alebo majetkové pomery rodičov maloletého dieťaťa.

13. Podľa § 54 ods. 4 Zákona o rodine, ak súd nerozhodol podľa § 39 ods. 2 a 3 alebo podľa § 56, sú rodičia maloletého dieťaťa naďalej jeho zákonnými zástupcami a spravujú jeho majetok.

14. Podľa § 54 ods. 5 Zákona o rodine, súd v rozhodnutí, ktorým nariaďuje ústavnú starostlivosť, musí presne označiť zariadenie, do ktorého má byť dieťa umiestnené. Pri rozhodovaní o

ústavnej starostlivosti a označení zariadenia súd vždy prihliadne na citové väzby maloletého dieťaťa k rodičom, súrodencom a iným blízkym osobám a zohľadní možnosti zariadenia na utvorenie podmienok na zachovanie rodinných a citových vzťahov dieťaťa, jeho rodičov a súrodencov.

15. Podľa § 55 ods. 1 Zákona o rodine, súd sústavne sleduje spôsob výkonu ústavnej starostlivosti a najmenej dvakrát do roka hodnotí jej účinnosť, najmä v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, obcou a s príslušným zariadením, v ktorom je maloleté dieťa umiestnené.

16. Podľa § 55 ods. 2 Zákona o rodine, ak súd nariadi ústavnú starostlivosť z dôvodov, ktoré sú na strane rodičov, v rozhodnutí zároveň určí rodičom dieťaťa primeranú lehotu na úpravu ich rodinných a sociálnych pomerov tak, aby mohli osobne vykonávať starostlivosť o maloletého dieťa. Ak rodičia úpravu svojich rodinných a sociálnych pomerov určenej lehote zabezpečia, súd ústavnú starostlivosť zruší. Ak rodičia úpravu svojich rodinných a sociálnych pomerov určenej lehote nezabezpečia, súd začne aj bez návrhu konanie o zverení dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti alebo konanie o zverenie dieťaťa do pestúnskej starostlivosti.

17. Podľa § 55 ods. 3 Zákona o rodine, súd zruší ústavnú starostlivosť najmä vtedy, ak maloleté dieťa možno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti alebo ak zanikli dôvody, pre ktoré bola nariadená.

18. Pri takto vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že zverenie maloletej Heleny do ústavnej starostlivosti už v súčasnosti nie je dôvodné. Súd má vykonaným dokazovaním za preukázané, že pobyt maloletej S. v Reedukačnom centre D. V. dlhodobo neplní svoj účel, a to z dôvodu častých útekov maloletej zo zariadenia ako aj jej negatívneho postoja k možnosti pokračovania v štúdiu. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže reedukačný proces u maloletej neprináša v podstate žiadne výsledky, s poukazom na správu Reedukačného centra D. V., vyjadrenia matky, kolízneho opatrovníka a zástupcu Okresného prokurátora v Malackách ako aj postoj samotnej S., ktorá o niekoľko mesiacov dosiahne plnoletosť, súd v zmysle citovaných zákonných ustanovení zrušil zverenie maloletej do ústavnej starostlivosti tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

19. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podľa § 59 ods. 1 CMP podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, v 3 vyhotoveniach, s náležitosťami podľa § 363 CSP.

Odvolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Ak účastník konania nesplní povinnosť, ktorú mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený účastník môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitného predpisu.